

Lovforslag nr. L 145. Fremsat den 29. januar 1981 af finansministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Statsanstalten for livsforsikring

§ 1

I lov nr. 217 af 24. maj 1978 om Statsanstalten for Livsforsikring foretages følgende ændringer:

1. § 4 affattes således:

»Finansministeren er tilsynsmyndighed og fastsætter nærmere regler for statsanstaltens virksomhed«.

2. § 11, stk. 3, litra e og f, affattes således:

»e) Overskuddet, der fremkommer ved fra risikoformuen at trække præmiereserven, bonusfonden og basiskapitalen«

»f) Bonusfonden med den størrelse, fonden opnår efter fordeling af overskuddet i henhold til § 14.«

3. I § 11, stk. 3 indsættes som *litra g*:

»g) Solvensmarginen og basiskapitalen«.

4. § 12 affattes således:

»Statsanstalten fordeler bonus efter hver femårige statusopgørelse, idet hele overskuddet overføres til bonusfonden«.

5. § 13 ophæves.

6. § 14, stk. 2 affattes således:

»Bonus fordeles under hensyntagen til det overskud, som de enkelte forsikringer har frembragt ved gevinst på dødelighed, invaliditet, rente og tillæg«.

7. § 17 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 1981.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Hensigten med en revision af lov nr. 217 af 24. maj 1978 om Statsanstalten for Livsforsikring er at overføre EFs direktiv nr. 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed til dansk lovgivning. Tilsvarende bestemmelser er for de private livsforsikringsselskabers vedkommende gennemført ved lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed.

Lovforslaget vil ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for stat eller kommuner.

Til forslagens enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1

1. Bestemmelsen indebærer en præcision af, at finansministeren er tilsynsmyndighed over for statsanstalten og har hjemmel til at fastsætte bestemmelser for statsanstaltens virksomhed. Dette er i overensstemmelse med den nuværende praksis, men giver det formelle grundlag for, at finansministeren udøver (mindst) samme beføjelser over for statsanstalten som forsikringsrådet og -direktoratet over for de private livsforsikringsselskaber.

2. Ændringerne er nødvendige for at sikre overensstemmelse med EF-direktivet og de private forsikringsselskabers statusopgørelser som grundlag

for beregning af tekniske reserver.

I litra e) udgår »reservefonden« og erstattes af »basiskapitalen«. Vedrørende terminologien bemærkes, at man benytter begrebet basiskapital for at undgå forveksling med regler om beregning af solvensmarginens minimum (art. 18 og 19 i EF-direktivet).

Litra f) Begrebet reservefond udgår.

3. litra g) Beregning af solvensmargin og basiskapitel er nødvendig af hensyn til fastlæggelse af de tekniske reserver og overskuddet. Fastsættelse af nærmere regler for opgørelse af solvensmargin vil ske senere ved bekendtgørelse.

4. Ændringen er en følge af bortfald af begrebet reservefond.

5. Ophævelsen er en følge af bortfald af begrebet reservefond.

6. Ændringen af § 14, stk. 2, er ikke en ændring som følge af EF-direktivet, men den tager højde for det nye beregningsgrundlag, hvor ny teknik medfører en mere individuel beregning af overskuddet på den enkelte forsikring.

7. Ophævelsen af § 17 er en følge af, at en generel bestemmelse om mortifikation af forsikringspolicer nu indgår som § 257 i lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed.

Til § 2

Ikrafttrædelsesdatoen er i overensstemmelse med lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

Kapitel 1

Formål og virksomhed

§ 1. Statsanstalten for livsforsikring udøver sin virksomhed under den danske stats garanti.

Stk. 2. Statsanstalten har sin egen formue, der ikke må sammenblandes med statsformuen.

Stk. 3. Statsanstalten afholder selv sine driftsudgifter.

§ 2. Statsanstalten er bestemt for forsikring af personer, der har dansk indfødsret eller er bosat i den danske stat.

Stk. 2. Statsanstalten kan dog forsikre udlændinge, der er bosat i udlandet, hvis de pågældende har en nærmere tilknytning til Danmark.

§ 3. I statsanstalten kan tegnes alle arter af livs- og pensionsforsikringer og hertil knyttede personforsikringer.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter grænser for, hvilke forsikringsbeløb der kan tegnes i statsanstalten, og i hvilket omfang genforsikring skal finde sted.

§ 4. »Finansministeren er tilsynsmyndighed og fastsætter nærmere regler for statsanstaltens virksomhed.«

§ 4. Finansministeren fastsætter regler for anbringelsen af statsanstaltens midler.

Kapitel 2

Ledelse

§ 5. Statsanstaltens bestyrelse består af indtil syv medlemmer.

Stk. 2. Kongen udnævner fem medlemmer, af hvilke et er administrerende direktør, et er matematisk direktør og et skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne udnævnes til landsdommer. Et af medlemmerne, dog ikke den administrerende direktør, udnævnes af kongen til formand for bestyrelsen.

Stk. 3. Statsanstaltens arbejdstagere har ret til at vælge to medlemmer af bestyrelsen og suppleanter for disse blandt statsanstaltens arbejdstagere.

Stk. 4. Finansministeren fastsætter efter forhandling med de blandt arbejdstagerne i statsanstalten dannede arbejdstagerorganisationer de nærmere regler for valg af arbejdstagere til bestyrelsen.

Stk. 5. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for bestyrelsens arbejde.

Kapitel 3

Forsikringsvilkår

§ 6. Finansministeren godkender statsanstaltens regulativer for almindelige forsikringsbetingelser, herunder regler for præmie-fritagelse og invaliderente.

§ 7. Finansministeren fastsætter på grundlag af statsanstaltens erfaringer vedrørende beregningselementerne, herunder rente, dødelighed og invaliditet, de almindelige tariffer, herunder størrelsen af de i tarifpræmien indeholdte sikkerheds- og driftstillæg, samt beregningsregler for opgørelse af tilbagekøbsværdi.

Stk. 2. Statsanstalten kan dog fastsætte særlige tariffer og forsikringsbetingelser ved tegning af forsikringer for et større antal personer under ét, herunder gruppelevs- og andre kollektive forsikringer.

§ 8. Statsanstalten kan fastsætte særlige betingelser eller afslå en forsikring, der begæres tegnet eller sat i kraft igen, hvis forsikringen indebærer en risiko eller forhold, som efter statsanstaltens skøn går ud over det, der er forudsat i de almindelige tariffer eller forsikringsbetingelser.

§ 9. Statsanstalten kan opkræve ekstrapræmie, hvis der i Danmark indtræder krigstilstand eller anden fareforøgelse af tilvarende art.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter de nærmere regler herom.

Kapitel 4

Regnskab

§ 10. Regnskabsåret er kalenderåret.

Stk. 2. Regnskabet revideres af rigsrevisor og en af finansministeren udnævnt revisor. Budget for driftsfondens indtægter og udgifter optages på finanslovsforslaget.

Stk. 3. Statsanstalten offentliggør hvert år regnskab samt beretning om statsanstaltens virksomhed og midlernes anbringelse i det forløbne år.

§ 11. Statsanstalten foretager hvert femte år en fuldstændig opgørelse af statsanstaltens status i henhold til undersøgelser af risikoforløbet blandt statsanstaltens forsikrede, foretaget med passende mellemrum.

Stk. 2. Resultatet af statusopgørelsen med tilsluttende undersøgelser skal offentliggøres senest to år efter det tidspunkt, til hvilket statusopgørelsen har fundet sted.

Stk. 3. Af statusopgørelsen skal fremgå:

- Passivet, der er værdien af statsanstaltens samlede forpligtelser i henhold til forsikringerne, opgjort på aktuarmæssig måde.
- Aktivet, der er værdien af de forpligtelser, som forsikringstagerne har over for statsanstalten, opgjort på tilsvarende måde.
 - Præmiereserven, som fremkommer ved at trække aktivet fra passivet.
 - Risikoformuen, nemlig statsanstaltens samlede midler med fradrag af driftsfonden.
 - Overskuddet, der fremkommer ved fra risikoformuen at trække præmiereserven, bonusfonden og basiskapitalen.

- Bonusfonden med den størrelse, fonden opnår efter fordelingen af overskuddet i henhold til § 14.
- Solvensmarginen og basiskapitalen.

§ 11. Statsanstalten foretager hvert femte år en fuldstændig opgørelse af statsanstaltens status i henhold til undersøgelser af risikoforløbet blandt statsanstaltens forsikrede, foretaget med passende mellemrum.

(pStk. 2. Resultatet af statusopgørelsen med tilsluttende undersøgelser skal offentliggøres senest to år efter det tidspunkt, til hvilket statusopgørelsen har fundet sted.

Stk. 3. Af statusopgørelsen skal fremgå:

- Passivet, der er værdien af statsanstaltens samlede forpligtelser i henhold til forsikringerne, opgjort på aktuarmæssig måde.
- Aktivet, der er værdien af de forpligtelser, som forsikringstagerne har over for statsanstalten, opgjort på tilsvarende måde.
- Præmiereserven, som fremkommer ved at trække aktivet fra passivet.
- Risikoformuen, nemlig statsanstaltens samlede midler med fradrag af driftsfonden.
- Overskuddet, der fremkommer ved fra risikoformuen at trække præmiereserven, bonusfonden og reservefonden.
- Bonusfonden og reservefonden med den størrelse, disse to fonds på når efter fordelingen af overskuddet i henhold til § 13.

Kapitel 5

Bonus

§ 12. Statsanstalten fordeler bonus efter hver femårige statusopgørelse, idet hele overskuddet overføres til bonusfonden.

§ 13. Udgår.

§ 13. Til bestemmelse af overskuddets fordeling mellem bonusfond og reservefond beregnes en grænse, der udgør:

2 pct. af sum af aktiv og passiv, dog 2½ pct. for rene renteforsikringer.

Stk. 2. Såfremt reservefonden er større end det dobbelte af denne grænse, skal hele overskuddet henlægges til bonusfonden.

Stk. 3. Såfremt reservefonden er større end denne grænse, men mindre end det dobbelte af grænsen, henlægges 10 pct. af overskuddet til reservefonden, dog højst så stort et beløb, at det dobbelte af grænsen nås, medens resten henlægges til bonusfonden.

Stk. 4. Såfremt reservefonden er mindre end grænsen, henlægges forlods af overskud-

det et så stort beløb, at grænsen nås, hvorefter der med restoverskuddet forholdes som under stk. 3 angivet.

§ 14. Statsanstalten fastsætter med finansministerens godkendelse den del af bonusfonden, der skal fordeles som bonus for det kommende femår, idet dog mindst 75 pct. af femårets henlæggelse til bonusfonden skal anvendes til umiddelbar fordeling og til forhøjelse af forsikringsydelse i det kommende femår.

Stk. 2. Bonus fordeles under hensyntagen til det overskud, som de enkelte forsikringer har frembragt ved gevinst på dødelighed, invaliditet, rente og tillæg.

Stk. 3. For forsikringer, tegnet på de før 1. januar 1966 gældende præmieberegningsgrundlag, sker fordelingen efter de gældende forsikringstal (bonusfordelingstal).

Stk. 4. Finansministeren godkender regler for fordeling og anvendelse af bonus. Forskelligheder i præmieberegningsgrundlagene skal i videst muligt omfang udjævnes gennem fordeling af bonus.

§ 14. Statsanstalten fastsætter med finansministerens godkendelse den del af bonusfonden, der skal fordeles som bonus for det kommende femår, idet dog mindst 75 pct. af femårets henlæggelse til bonusfonden skal anvendes til umiddelbar fordeling og til forhøjelse af forsikringsydelse i det kommende femår.

Stk. 2. Bonus fordeles under hensyntagen til det overskud, som de enkelte forsikringer efter en kollektiv beregning har frembragt ved gevinst på dødelighed, invaliditet, rente og tillæg.

Stk. 3. For forsikringer, tegnet på de før 1. januar 1966 gældende præmieberegningsgrundlag, sker fordelingen efter de gældende forsikringstal (bonusfordelingstal).

Stk. 4. Finansministeren godkender regler for fordeling og anvendelse af bonus. Forskelligheder i præmieberegningsgrundlagene skal i videst muligt omfang udjævnes gennem fordeling af bonus.

§ 15. En forsikring har ret til bonus for den del af bonusperioden, i hvilken den har været indbefattet i statsanstaltens risiko, medmindre den er tegnet uden ret til bonus eller er ophævet uden tilbagekøbsværdi, inden der er indbetalt præmie for 1 år.

§ 16. Hvis en forsikring ophører at være bonusberettiget, fordeles bonus til forsikringen svarende til den forløbne del af bonusperioden. Denne bonus beregnes under hensyn til den for perioden svarende bonusfordeling, såfremt denne allerede fremgår af en statusopgørelse. I modsat fald anvendes erfaringerne fra den sidst foreliggende statusopgørelse.

Stk. 2. Såfremt der foreligger sådanne erfaringer for den forløbne del af bonusperioden, at det skønnes, at der sker væsentlig ændring i størrelsen af bonus i forhold til den sidst foretagne statusopgørelse, kan statsanstalten bestemme, at der skal tages hensyn til disse erfaringer ved bonusfordeling, der sker, inden statusopgørelsen for vedkommende bonusperiode har fundet sted. Statsanstalten er berettiget til at bestemme, at bonus for forsikringen først fordeles, når statusopgørelsen for vedkommende bonusperiode har fundet sted.

Kapitel 6

Forskellige bestemmelser

§ 17. Udgår.

§ 17. Er en forsikringspolice bortkommet, kan statsanstalten på begæring af den, som har godtgjort sin adkomst til policen, med 6 måneders varsel indkalde ihændehaveeren til at melde sig. Indkaldelsen, der sker ved bekendtgørelse i Statstidende i det første nummer i et kvartal, skal indeholde en tilstrækkelig betegnelse af policen, derunder navnet på den forsikrede (den, på hvis liv forsikringen er tegnet).

Stk. 2. Melder ingen sig før fristens udløb, er policen ugyldig, og statsanstalten udfærdiger en ny police til den, der har begæret indkaldelsen foretaget. Det påhviler denne at betale omkostningerne ved indkaldelsen.

Stk. 3. Melder nogen sig efter bekendtgørelsen, og kan mindelig ordning ikke opnås, kan en ny police ikke kræves udstedt, forinden de anmeldte krav indbyrdes berettigelse er afgjort ved dom.

Stk. 4. Foranstående bestemmelser medfører ingen indskrænkning i adgangen til at søge en livsforsikringspolice mortificeret ved dom i medfør af lov nr. 145 af 13. april 1938 om mortifikation af værdipapirer.

Stk. 5. For mortifikation af livsforsikringspolicer i private danske og udenlandske selskaber gælder tilsvarende regler som ovenfor fastsat.

§ 18. Statsanstaltens bestyrelse og personale, herunder assurandører og disses personale, er underkastet tavshedspligt efter Borgerlig Straffelovs § 152 og 264 b.

Kapitel 7

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 19. Loven træder i kraft den 1. oktober 1981.

Stk. 2. Regler i tidligere love og bestemmelser om statsanstalten for livsforsikring, der giver større rettigheder til de forsikrede end de tilsvarende regler i denne lov, gælder fortsat for forsikringer tegnet før denne lovs ikrafttræden.

Stk. 3. Bestemmelserne i tidligere love om statsanstalten for livsforsikring vedrørende

tariffer, forsikringstal og beregning af tilbagekøbsværdi gælder fortsat for de forsikringer, for hvilke de hidtil har været gældende.

§ 19. Loven træder i kraft den 1. juli 1978. Lov nr. 444 af 21. december 1965 om statsanstalten for livsforsikring ophæves.

Stk. 2. Regler i tidligere love og bestemmelser om statsanstalten for livsforsikring, der giver større regler i denne lov, gælder fortsat for forsikringer tegnet før denne lovs ikrafttræden.

Stk. 3. Bestemmelserne i tidligere love om statsanstalten for livsforsikring vedrørende tariffer, forsikringstal og beregning af tilbagekøbsværdi gælder fortsat for de forsikringer, for hvilke de hidtil har været gældende.